

פרוע, חכם ומצחיק

על עיתונים אלטרנטיביים

"סטיות של פינגווינים", גליון 12

"סטיות" הוא עיתון השוליים המתמיד ביותר בתולדות הציונות, וזו כבר נקודה לזכותו. קומיקס פרוע, בלי אלוהים, עם הומור שחור, חריף, חכם ומצחיק עד דמעות. ואם גליונותיו הראשונים התרכזו באימה ובהגעלות נעורים, הרי שעם הזמן התפתחו צורות הביטוי והמבט הזדוני הפך זדוני עוד יותר.

מאמר מערכת רציני קורא לקוראיו להתבטא וליצור: "תוציאו אנרגיה בדרכים יצירתיות, לא רק בנוער מרצ... תודיעו לעולם שאתם קיימים ושווים התייחסות עכשיו, לפני שהצבא יבלע אתכם... אל תכתבו למגירה, תוציאו ת'מגירה ותדפקו אותה לאנשים בראש".

מעניינת התייחסות לפעילות נוער מרצ מנקודת מבט תרבותית-חברתית ולא דווקא פוליטית. עורכי "סטיות" הם אולי שמאלנים, אבל פעילות במסגרת גוף פוליטי אחראי ומנומס משעממת אותם.

בחוברת יש חומרים חזקים ומשובחים מסוגים שונים. זה מתחיל ב"מעשה בתרנגולת", קומיקס חולני שבו נהג משאית מתנגש באוטובוס מלא ילדים מ"הכיתה המעופפת". אחד מהם נמרח על הזגוגית הקדמית, כשעל חולצתו כתוב: "שרדתי את משינה, ערד 95". אחר כך מתאהב הנהג בתרנגולת ובסוף חונק אותה בלהט של ויכוח פוליטי קלישאתי.

לא אגון על "סטיות". לא אומר שהקיצוניות משמשת אמצעי לשחרור לחץ. לא מדובר כאן בתכנים שמבטאים ניכור ובוז לקודים של התרבות הישראלית ולטקסים שלה, תוך מאמץ מודע לשבור את הקודים האלה. בצד הזעזוע אפשר למצוא קומיקס כמו "החלום" של ניל מנוסי ושי פלג. סיפור מצמרר על האימה שחש אח קטן ביחסיו עם אחיו הבוגר, המלווה בסגנון אפל ומסויט, כמעט גותי.

"סטיות" מרבה לארח מאיירים "ממוסדים", שנהנים מהחופש המוחלט ומחייה הנפש. כך אפשר למצוא עבודות מוצלחות במיוחד של זאב אנגלמאייר, ובהן הפנטזיה המטורפת על השער האחורי. מקסים.